

ת"פ 8282/06/14 - מדינת ישראל נגד עזאם סלאודה

בית משפט השלום באילת

09 יולי 2014

ת"פ 8282-06-14 מדינת ישראל נ' סלאודה

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד שחר עידן ועוה"ד איציק אלפסי
שלוחת תביעות אילת

עזאם סלאודה ע"י ב"כ עוה"ד מויאל - ס"צ

נגד
הנאשם:
גזר דין

האישום וההרשעה

1. ביום 11.6.2014 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"); התחזות כאדם אחר בכוונה להונות לפי סעיף 441 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ושימוש במסמך מזויף בניגוד לסעיף 420 לחוק העונשין.
2. לפי כתב האישום המתוקן, בתאריך 11.2.2014 נקלט הנאשם לעבודה כטבח במלון מג'יק פאלאס באילת (להלן: "**המלון**"), שם הציג את עצמו כחטיב אסד באמצעות תעודת זהות מזויפת. הנאשם שהה בישראל, במשך כ-4 חודשים והועסק כטבח במלון באילת, ללא אישור שהייה ו/או אישור עבודה כדין, כשבחזקתו תעודת זהות ישראלית מזויפת, הנושאת את תמונתו ולצידה שמו של אחר בשם חטיב סאאר. ביום 1.6.2014, לאור חשדות שהתעוררו אצל קב"ט המלון, בשבר שהייתו הבלתי חוקית, הגיעו למלון שני שוטרים וגם בפניהם הציג עצמו הנאשם, באמצעות תעודת זהות מזויפת, כחטיב אסד.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד איציק אלפסי, עתר למתחם ענישה הולם, שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל בגין שלושת העבירות, כאשר בנסיבות המקרה דנא ביקש כי יוטל על הנאשם עונש מאסר ברף הגבוה של המתחם, מאסרים מותנים, קנס כספי והתחייבות גבוהים. התובע עמד על אופי העבירות שביצע הנאשם וטען כי במקרה דנא העבירה העיקרית הינה ההתחזות, לצדה קבע המחוקק ענישה מקסימאלית של 3 שנות מאסר, כאשר עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית בישראל הינה עבירה נלווית. התובע טען כי בביצוע העבירות, הנאשם פגע בערכים של סדרי השלטון, הגנה על שלום הציבור, הגביר את הסיכון הביטחוני ופגע בחופש התעסוקה של תושבי ומעסיקי המדינה. נטען כי הנאשם פגע בערכים אלה פגיעה קשה שכן תקופת ההתחזות הייתה ארוכה ומעגל האנשים שנפגעו ממנה נרחב.

התובע התייחס לנסיבות ביצוע העבירות וטען כי הן בוצעו במקצועיות. לצד זאת, ציין כי בהעדר אינדיקציה נגדית, סביר להניח כי העבירות בוצעו לשם השגת פרנסה בלבד. התובע נתן דעתו גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, תושב כפר גומא וציין כי לחובתו 10 הרשעות קודמות, ביניהן 7 עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ועבירות נוספות בשלן ריצה עונשי מאסר פועל. מדובר בנאשם שסיגל לעצמו זהות אחרת ועשה בה שימוש, פעם אחר פעם, כדי לבצע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ועבירות נלוות. נטען כי הנאשם לא השכיל לנצל את גמילות החסדים שהמדינה עשתה עמו ושב לבצע עבירות בהן הורשע בעבר כאשר אירוע כתב האישום התרחש מיד לאחר תום תקופת התנאי שהוטל עליו בתיק אחר. התובע הפנה לפסיקה רלוונטית והגיש גיליון הרשעות קודמות וגזרי דין שניתנו בעניינו של הנאשם.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד יצחק מויאל, עתר למתחם ענישה הולם עבור שלושת העבירות, שבין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל למשך חודשים ספורים וביקש את רחמי בית המשפט. נטען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה בכתב אישום שתוקן לקולא וחסך מזמנו של בית המשפט. הסנגור התייחס לנסיבות ביצוע העבירה וטען כי אינן מתוחכמות, שכן הנאשם לא הציג את עצמו כבעל מקצוע הטעון רישיון ולא הונה גופים ציבוריים, אלא בסך הכל ביקש להתפרנס כטבח במלון, עבודה שאף אחד לא מוכן לבצע. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, טען הסנגור כי מדובר באדם בן 45, יתום ונטול גורמי תמיכה. הסנגור ביקש שלא יובאו בחשבון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, בשלן כבר נענש וריצה את עונשו. הסנגור הפנה לפסיקה רלוונטית.

5. הנאשם מסר שהוא נכנס לישראל רק כדי לעבוד ולאחר מכן שב לביתו. לטענתו, לא התלוננו עליו והוא לא גנב דבר מאיש. הנאשם ביקש שלא לתת משקל לעבירת האלימות שביצע לפני 18 שנים ומופיעה בגיליון ההרשעות שלו.

דין ומסקנות

6. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40ב לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או

לחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40 לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 40 לחוק העונשין), בצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40 לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות (סעיף 40 לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימות כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולצורך כך על בית משפט להתחשב בשלושת אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; שלישית, במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמוד להלן על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם.

בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, משהורשע הנאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, אקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לעיל, לאירוע כולו ואגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

8. **הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה:** האיסור על כניסה לישראל שלא כחוק נועד להגן על ריבונות המדינה, לשמור על גבולותיה ובטחונה ולקבוע את סמכות המדינה להחליט מי יבוא בשעריה וכיצד. אגב ביצוע עבירות כתב האישום, פגע הנאשם באינטרסים המוגנים האמורים ובאינטרס המוגן הנוסף של שמירה על שלטון החוק. מלבד עבירה עיקרית זו של כניסה ושהות בלתי חוקית, ביצע הנאשם עבירות נוספות של שימוש במסמך מזויף (לצדו קבע המחוקק עונש מרבי של 3 שנות מאסר), והתחזות לאחר (לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 3 שנות מאסר).

ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.2.2006), קבע כב' המשנה לנשיא, השופט חשין:

"על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה בכל הנוגע לעבירות הקשורות בכניסתם של שוהים בלתי חוקיים משיטחי האזור לישראל".

וראה גם האמור בת"פ (שלום תל אביב) 57968-01-13 **מדינת ישראל נ' אוסאמה עויס** (ניתן ביום 19.2.2013):

"הערכים המוגנים בעבירה של שהיה בלתי חוקית הם אלה הכוללים את זכותה וחובתה של מדינה לשמור על שעריה וגבולותיה מפני כניסת הזולת אליה ושהייתו בה שלא כחוק, וכפי שנקבע בהלכת פראג'ין - מדובר בזכות וחובה שעליהן לא יתכן חולק, בתחום הבטחוני ומעבר לו.

לצד האמור לעיל, דומה כי קביעת בית המשפט בדבר מידת הפגיעה בערכים המוגנים, שעל פי לשון סעיף 40ג(א) לחוק העונשין היא רלוונטית לקביעת המתחם, צריכה להיות מושפעת גם מהמציאות המוכרת, במסגרתה אלה החיים לצידנו נתונים במצב סוציו-אקונומי בעייתי, ולא אחת במצוקת אבטלה ועוני. ברי כי האינטרס הציבורי במניעת כניסתם למדינה של שוהים בלתי חוקיים הנכנסים כדי לבצע עבירות פליליות או בטחוניות, בעל עוצמה משמעותית יותר מהאינטרס במניעת כניסתם של אלה המבקשים לעבוד על מנת לקנות אוכל לילדיהם הרעבים. בהקשר זה, מקובלת עלי טענתו של עו"ד מסארווה, לפיה מסקנה זאת נלמדת גם מהתנהלות המידתית והמאוזנת של המדינה הבוחרת שלא להגיש כתב אישום בגין הכניסה הראשונה או בגין שתי הכניסות הראשונות, מהלך שהיה נתפס כבלתי סביר, ככל שהיה מדובר בשוהה בלתי חוקי אשר נכנס על מנת לבצע עבירות פליליות או בטחוניות. "

במקרה דנן, **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** הינה רבה. אמנם, העבירות הנלוות לא פגעו בגופם או בחייהם של אזרחי המדינה, אך מעשה העבירות נמשך חודשים רבים, במהלכם שהה בגבולות המדינה ללא היתר, התחזה לאחר ועשה שימוש במסמך מזויף במטרה להונות.

9. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין), נתתי דעתי לאורכה של התקופה במהלכה בוצעו מעשי העבירות ולהיקף האנשים שהונו על ידי הנאשם, לרבות ניסיונו להתחזות בפני שוטרים שהגיעו למקום עבודתו. נתתי דעתי לתחכום ולתכנון המוקדם שליוו את ביצוע העבירות, למידת אשמו של הנאשם לו חלק מרכזי ובלעדי במהלך הדברים, לכך שלא נשמעה סיבה המשמשת לזכותו לבצע את מעשיו ולכך שהנאשם אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית. הנאשם נכנס לתחומי מדינת ישראל כשהוא מצויד בתעודות זהות מזויפת מתוך כוונה להונות. אין מדובר בעבירה אקראית, אלא בעבירה שהינה פרי תכנון מוקדם וברי כי הנאשם היה מודע לאיסור שבמעשיו והבין את הפסול שבהם, שכן בגין אותם מעשים ממש נענש בעבר לא אחת. הנאשם יכל להימנע מביצוע העבירות ולא עשה כן. בבחינת הנזק שנגרם מביצוע העבירה, יש להביא בכלל חשבון את אורך התקופה במהלכה הציג הנאשם עצמו כאחר ומספר הגורמים שהונו. אין להכביר מילים באשר לנזק שעלול היה להיגרם לציבור בכללותו מביצוע העבירות שכן יש בה פוטנציאל לסיכון בטחוני. מבלי להקל ראש בחומרת המעשה, דומני כי יש גם לתת את הדעת לכך כי לא נעברו עבירות נלוות הפוגעות בגוף או בחיי אדם. מבחינת הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, עלה כי הנאשם פעל לצורך חיפוש מקור לפרנסתו ולא ממניעים אחרים.

10. **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירות שבוצעה מתחשבת בצורך בהגנה על גבולות וביטחון המדינה, בשמירה על ריבונותה ומבטא את המאבק בתופעה רחבת ממדים. בתי המשפט קבעו זה מכבר מתחם ענישה לעבירה יחידה של כניסה לישראל שלא כדין בין חודש ל-6 חודשי מאסר [ראה בין היתר: ע"פ (מחוזי נצרת) 41708-07-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד עטאללה** (ניתן ביום 24.7.2012)] ונקבע כי רק בנסיבות חריגות, יסטה בית המשפט לקולא מהרף התחתון. במקרה דנא, מלבד עבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, הנאשם הורשע גם בעבירות של התחזות לאחר ושימוש במסמך מזויף. להלן פסיקה שניתנה במקרים דומים:

א. בת"פ (שלום רחובות) 24949-03-13 **מדינת ישראל נ' איאד עפאנה** (ניתן ביום 2.6.2014) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התחזות כאדם אחר, שימוש במסמך מזויף והכשלת שוטר. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **4 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה של 5 חודשים.

ב. בת"פ (שלום ב"ש) 45284-02-14 **מדינת ישראל נ' שאפי שוייכה** (ניתן ביום 25.3.2014) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, שימוש במסמך מזויף, התחזות כאדם אחר והכשלת שוטר. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 6 ל-9 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **4 חודשי מאסר בפועל**, הפעיל מאסר מותנה בן 3 חודשים כאשר חודשיים ממנו במצטבר, מאסר מותנה למשך 5 חודשים והתחייבות.

ג. בת"פ (שלום ת"א) 37363-07-13 **מדינת ישראל נ' מאדי שורסי** (ניתן ביום 18.7.2013) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התחזות כאדם אחר ושימוש במסמך מזויף. בית המשפט הטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, מאסר מותנה למשך 4 חודשים.

ד. בת"פ (שלום אילת) 1310-07-13 **מדינת ישראל נ' כמאל שיך** (ניתן ביום 9.7.2013) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ושתי עבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 2 ל-6 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי לא מכביד, **חודשיים מאסר בפועל** ומאסר מותנה למשך 3 חודשים.

ה. בת"פ (שלום אילת) 40153-01-13 **מדינת ישראל נ' מוחמד מחראזה** (ניתן ביום 7.2.2013) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה בישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התחזות לאחר ושימוש במסמך מזויף. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **4 חודשי מאסר בפועל**,

מאסר מותנה למשך 6 חודשים והתחייבות.

ו. בת"פ (שלום ב"ש) 20867-10-12 **מדינת ישראל נ' תאיר הוארין** (ניתן ביום 28.10.2012) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, שימוש במסמך מזויף והתחזות כאדם אחר במטרה להונות. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **3 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ז. בת"פ (שלום ב"ש) 31358-08-12 **מדינת ישראל נ' עלאא מגנם** (ניתן ביום 11.10.2012) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדן והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 2 ל-8 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, **חודשיים מאסר בפועל**, הפעיל מאסר מותנה בן חודשיים במצטבר והטיל מאסר מותנה למשך 6 חודשים.

ח. בת"פ (שלום ב"ש) 14836-09-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד עסכארה** (ניתן ביום 9.10.2012) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדן, שימוש במסמך מזויף והתחזות כאדם אחר בנטרה להונות. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **3 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה למשך 6 חודשים והתחייבות.

11. מכל המקובץ, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והיחס ההולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם נע בין 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה והתחייבות כספית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה

12. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולא (סעיף 40 לחוק העונשין); או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרה (סעיף 40 לחוק העונשין). בענייננו, לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם, כפי קביעתי, בשל שיקולי שיקום. מנגד, לא מצאתי כי החשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות דומות מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור. אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו מפני ביצוע עבירות נוספות (ר' סעיפים 40 ו-40 לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם הענישה.

13. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם. בגזירת העונש המתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. במקרה דנא, נסיבות אלה נלמדות בין היתר מדבריו של הנאשם במסגרת הטיעונים לעונש, מרישומו הפלילי ומטיעוני הסנגור. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

14. הנאשם יליד 1969 ולחובתו 10 הרשעות קודמות, מתוכן 7 עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, 3 עבירות של התחזות כאדם אחר במטרה להונות, עבירות של זיוף ושימוש במסמך מזויף, עבירות אלימות (תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים), עבירות רכוש (פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, היזק לרכוש במזיד, עבירות בקשר לציוד צבאי) ועבירות סמים (החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית; יצוא, יבוא, מסחר, הספקה סמים מסוכנים, הדחת קטין לסמים מסוכנים). על הנאשם הוטלו מספר עונשי מאסר בפועל לתקופות שונות שבין חודשיים ל-36 חודשים (סך עונשי המאסר מצטברים לכ-6 שנים) ומאסרים מותנים לתקופות שונות.

אני מוצא להביא מדברי בית המשפט השלום בירושלים (סגן הנשיא, כב' השופט נועם) שעה שאישר הסדר טיעון בעניינו של הנאשם, לאחר שהורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין והתחזות כאדם אחר, בהאי לי שנא: "**נוכח מהות העבירות וכשלון ההרתעה בגזרי דין קודמים, חסד רב עשתה המאשימה עם הנאשם כאשר הסכימה - על פי הסדר הטיעון - להסתפק בהטלת מאסר של ארבעה חודשים ושבעה ימים, אגב הפעלה בחופף של מאסר מותנה בן ארבעה חודשים**" (ת"פ 1401/02, מיום 21.2.2002).

15. בבסיס השיקולים לחומרה עומדת חומרת העבירות והמדיניות המשפטית בענישה בעבירות אלה, ריבוי העבירות ועברו הפלילי העשיר של הנאשם בעבירות בהן הורשע. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו, אך דומה כי לא הפנים את חומרתם ונטה למזערה. עסקינן בצבר עבירות, אשר כל אחת מהן חמורה כשלעצמה בנסיבותיה ועל כן קם נופך נוסף של חומרה מכוח האפקט המצטבר. שיקול נוסף לחומרה מצאתי בכך שמעשיו המתוארים בכתב האישום נעשו בסמוך לאחר תום תוקפו של תנאי שהוטל על הנאשם בתיק קודם ומצאתי כי יש בכך כדי להעיד על חוסר מורא מפני הדין והחוק. הנאשם בן 45 ולא הובאו בפניי נסיבות אישיות בריאותיות, משפחתיות או כלכליות מיוחדות המצדיקות הקלה עמו.

בעבירות שביצע הנאשם קיימת חשיבות מיוחדת להרתעת הרבים שכן חובתו של בית המשפט לשגר מסר חד

וצלול באמצעות ענישה מרתיעה כי ביצוע העבירות שבוצעו אינו משתלם וכלשונו של כב' הש' אבו טהה בת"פ (שלום ב"ש) 5561/08 **מדינת ישראל נ' אלעואדה מוחמד** (ניתן ביום 7.12.2008):

"אין ספק שהמצב הכלכלי של תושבי השטחים קשה - אך דאגתה של מדינת ישראל לעת הזו צריכים להיות מכוונת להגנת תושביה ואין להתחשב עם עבריינים כיוון שלטענתם באו לישראל כדי לשבור שבר ורק עונשים מרתיעים, יכולים להביא להקטנת הנגע אם לא לסיקולו, ולכן אנו מצווים לנהוג עם אותם פורעי חוק שלא במידת הרחמים, שכן ענישה מקלה עלולה להגביר את זרם הנכנסים לישראל שלא כדין. "

16. בבסיס השיקולים לקולא יש לציין את הודאת הנאשם בכתב האישום שתוקן לקולא, לקיחת האחריות על מעשיו והחיסכון בזמן שיפוטי. בנוסף, מצאתי לתת את דעתי לטענת הנאשם שהוא הגיע לישראל על מנת לעבוד בלבד, אך עם זאת יש לציין כי קשיים כלכליים מצויים ברקע ביצוען של עבירות אלו בקרבם של מרבית השוהים הבלתי חוקיים בארצנו.

סוף דבר

17. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש בגין אירוע כתב האישום, כדלקמן:

א. מאסר בפועל - מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, שתמנה מיום מעצרו - 1.6.2014.

ב. מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יבצע כל עבירה בה הורשע.

ג. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 10,000 ₪, להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו על כל עבירה בה הורשע. לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 3 ימים ייאסר הנאשם למשך 45 ימים.

18. אני מורה על השמדת המסמכים המזויפים ונותן צו להשמדה/חילוט יתר המוצגים לפי שיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ד, 09 יולי 2014, במעמד הצדדים.

עמוד 8

